

Jag heter Filip Knutsson, jag är 19 år gammal och jag är en av de 12 RIG-eleverna på Karategymnasiet i Haninge. Här går jag min sjunde termin, då jag har förlängt min studieplan med ett år. Jag tänkte skriva lite om mina erfarenheter och upplevelser jag som RIG-elev har haft genom åren här i Haninge, då jag ändå gått här längst av de som är här just nu.

Jag flyttade till Haninge från Katrineholm i augusti 2009, efter många om och men vart jag skulle börja gymnasiet. Jag förde länge diskussioner hemma med mina föräldrar där vi vägde för- och nackdelar med alla de alternativ jag hade att välja på. Mina föräldrar var oroliga. Dels för att jag skulle flytta hemifrån redan när jag var 16, men också för att var just till Haninge. Min pappa är uppvuxen i Stockholm och därför var han orienterad i det dåliga rykte som Haninge haft under ganska många år. Min mamma var dessutom orolig för hur jag skulle lyckas pussla ihop ett liv på egen hand med i första hand skolan, då jag under högstadiet oftast slarvat och tagit det väldigt lugnt med den biten, men sedan också för matlagning, tvätt, städning, träning, resor, ekonomi och listan kan göras hur lång som helst. Men när jag slutligen skulle till att välja så föll ändå beslutet på Karategymnasiet i Haninge och jag flyttade...

I efterhand måste jag erkänna att det hela kändes ganska nervöst. Första dagen i skolan, i en helt ny miljö, i en helt ny stad, med människor jag aldrig hade träffat innan, som dessutom förmodligen börjat gymnasiet tillsammans med gamla klasskamrater. Jag började på samhällsprogrammet och kände bokstavligen talat inte en enda person i min nya klass, då ingen annan RIG elev hade sökt sig till samma program som mig, inte heller någon från vårt gemensamma elevboende. Så det fanns inte så mycket annat att välja på än att vänja sig vid alla nya rutiner, alltså träning, att bo själv, ny skolform och att lära känna 30 stycken nya människor för att komma in i sin klass, på en gång!

Något jag snabbt märkte var dock att skolan och Karategymnasiet gav mig enorma möjligheter till träning och att utvecklas inom karate. Träningarna höll hög klass, både karatepassen och de fysiska passen. Vi fick tränings - tävlingsmaterial från Adidas och vi hade en enorm tillgänglighet då fick SL-kort (busskort) gratis från skolan vilket gör att vi kan resa runt och träna på precis vilken klubb i Stockholm vi vill. En enorm förmån om man ser det ur ett geografiskt perspektiv, där de allra flesta medlemmarna i landslaget går att finna i Stockholmsområdet. Inte bara det, RIG stod dessutom för alla resor till - och från tävlingar, alla anmälningsavgifter, tävlingskortet och boendet mm. En lyx som jag inte varit van vid sedan tidigare. Det är väl förmodligen så här det känns att vara ungdomsproffs i någon av de större bollsporterna. Att studenthemmet dessutom ligger benäget alldeles intill skolan gjorde det ännu lättare att ta sig till såväl skola som träning.

Detta var bara en av alla de saker som jag märkte under mina första veckor här i Haninge. Något av det allra viktigaste som jag lärde mig av att flytta hemifrån var just att om jag inte skulle ta tag i mitt skolarbete själv så skulle det inte ordna sig! Det skulle inte bli gjort av sig självt. Hemma i mitt föräldrahem hade jag varit lat just av den anledningen att allting alltid ordnade sig på ett eller annat sätt, oftast med hjälp av mina föräldrar. Men nu skulle det inte bli så. Jag fick därför ta mig en rejäl funderare över vad jag ville göra med mitt liv efter gymnasiet, utöver att träna karate. Ganska snart kom jag fram till att min ambition efter

gymnasiet var att bli jurist. Jag märkte snart också att om jag skulle kunna nå det här målet så var jag tvungen att ha studieresultat därefter också. Så för första gången i mitt liv började jag på allvar planera min vardag och mitt liv, oberoende av närvaro från mina föräldrar och en sådan form av stöd hemifrån. Jag var tvungen att planera livet utifrån att studera, att träna, att sova, att äta, att städa, att tvätta och dylikt. Det här är inget främmande för de allra flesta vuxna, men att göra det här som 16-årig kille som precis flyttat hemifrån är det något helt annat.

Men jag lyckades sy ihop mitt liv ganska bra. Jag hann med allt jag skulle göra i tid och jag hann med att träna, till och med mer än vad jag hade planerat för att göra. Resultatet blev att jag utvecklades otroligt mycket på precis alla plan. Jag utvecklades fysiskt, då jag bedrev styrke - och konditionsträning. Jag utvecklades i karate tack vare alla pass jag tränade på skolan och på min fritid. Jag uppnådde höga studieresultat, för jag hann med att satsa på skolan trots att jag hade väldigt mycket att göra. Jag utvecklades också som människa och mitt självförtroende och min självkänsla växte i takt med att jag utvecklades till en vuxen och ansvarstagande människa.

Tack vare min egen drivkraft, stöd hemifrån och från skolan så har det här positiva mönstret bestått under mina tre år på Karategymnasiet. Då jag hade som allra mest i skolan, under mitt andra år på gymnasiet, fick jag erbjudande att gå ett fjärde år på skolan, för att kunna underlätta i studierna för att inte få det så stressigt som jag annars skulle ha fått det. En enorm möjlighet som skolan hjälpte mig med tidigt och som dessutom gav mig ytterligare en enorm träningsmöjlighet då jag fortfarande har alla träningsmöjligheter kvar på skolan.

När jag blickar tillbaka på denna resa av erfarenheter så ser jag tydligt hur Karategymnasiet har varit det allra bästa tänkbara valet för mig, på precis alla tänkbara sätt! Allt det mina föräldrar var oroliga för har jag lyckats lösa på ett sätt som var över mina egna förväntningar. Jag har dels fått satsa aktivt på den sport jag vill hålla på med under flera års tid, men jag har också insett att om jag inte flyttat från Katrineholm så hade jag aldrig kommit till den insikten att planera mitt liv på det sätt jag gör idag. Därför hade jag inte haft i närheten så höga betyg som jag idag har. RIG har varit en guldgruva för mig både tränings- och studiemässigt och det är tack vare det som jag kommer att ha möjlighet att söka mig till juristlinjen nästa år. Inte ens mina föräldrars oro över Haninge stämde in på bilden vi hade, då Haninge är en kommun på uppgång som satsar mycket på skolorna och ungdomarna där. Jag tror att det är därför vi har så många olika idrottsgymnasier, som lockar elever från hela landet, här på Fredrika Bremergymnasierna.

Efter denna långa erfarenhet av RIG karate så kan jag inte annat än att varmt rekommendera denna elitidrottsutbildning till alla de karateintresserade 9:or som står inför sitt gymnasieval till våren.

Text: Filip Knutsson, landslagsman och år 4 elev på RIG-karate

